

בעזרת השם יתברך

פרק כ'

• תצוה •

בפרק הזה מבואר:

העונשים הקשים שמענישים את האדם על שנהג בפריצות והפקירות, ועל שהדריכו את בנותיהם במלבושי פריצות ושחף, וכו' - הפוגמים בברית קודש לא יזכו לראות פני משיח, ונידונים בגיהנם לדורי דורות ומעכב הגאולה - כל עבירה באה לפניו בעצמו ומעיד עליו אתה עשיתני ויצרתני ביום פלוני ופלוני - גודל העונש למחוסרי אמונה שאפילו צדיק אם אינו שלם באמונה אין לו עולם הבא - מי שכועס על אשתו כשלא עשתה דבר בשבילו, סימן שהוא מחוסר אמונה חס ושלוס - להתחזק באמונה אפילו כשיש לו אשה רע - שויתי ה' לנגדי תמיד - עצות להינצל מגיהנם וגלגולים רעים - "נוח לו לאדם שיפילוהו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים" - עצות לזכות לעולם הבא.

תוכן העניינים

של פרק כ'

- א. בו יבואר העונשים הקשים שמענישים את האדם על שנהג בפריצות והפקירות, ועל שהדריכו את כנותיהם במלבושי פריצות ושחץ, וכו'.....ה
- ב. הפוגמים בברית קודש לא יזכו לראות פני משיח - ונידונים בגיהנם לדורי דורות ומעכב הגאולה.....ט
- ג. כל עבירה באה לפניו בעצמו ומעיד עליו אתה עשיתני ויצרתני כיום פלוני ופלוני.....י
- ד. למה ברא הקב"ה יסורים גופים ונפשיים.....י
- ה. מודעה ואזהרה מאת רבותינו הגאונים והצדיקים.....טז

פרק כ'

בו יבואר העונשים הקשים שמענישים את האדם על שנהג בפריצות והפקירות, ועל שהדריכו את בנותיהם במלבושי פריצות ושחץ, וכו'.

הנה הבאנו לעיל קצת מן מהות העונשים הנוראים שמענישים את האדם בגיהנם רחמנא ליצלן, על כמה ענינים, כעת נביא קצת על פגם הפריצות והפקירות, ועל שמדריך בניו ובנותיו לילך בלבושי הפקירות והולכים לשמחות של תערובות אנשים ונשים^א עד כדי כך שמי שרוצה

א. דברי מוסר והתעוררות שלא יהיו אנשים ונשים בחדר אחד בלי מחיצה.

א) התקנה שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה תנו רבנן בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ והיו באין לידי קלות ראש, התקינו שיהיו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים ועדיין היו באים לידי קלות ראש, התקינו שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה: היכי עביד הכי והכתיב הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל, אמר רב קרא אשכחו ודרשו וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד. אמרו: והלא דברים קל וחומר ומה לעתיד לבא שעוסקים בהספד ואין יצר הרע שולט בהם אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד, עכשיו שעוסקים בשמחה ויצה"ר שולט בהן עאכ"ו: וגרסת העין יעקב הוא ואין יצר הרע מתגרה בהם, ופירש רש"י שם שעוסקים בשמחה וקרובה לקלות ראש ועוד שיצר הרע שולט עכשיו לא כל שכן, (מסכת סוכה דף נ"א:).

ב) כשבאו לשאוב רוח הקודש עשו תיקון גדול, כל שכן בזמנינו בחתונות וב"מצוה טאנץ".

מענין התיקון הגדול שעשו בבית המקדש בשמחת בית השואבה כדי שלא יסתכלו האנשים בנשים, ואע"פ שמשם היו שואבים רוח הקודש (ירושלמי סוכה פ"ה ה"א) שהכל היו באים

לשם לשאוב קדושה ותשובה שלמה, והנשים היו מלובשות כראוי בצניעות גדולה.

ג) אם בזמנם שהצניעות עמדה ברום המעלה תקנו תיקונים, אנו על אחת כמה וכמה, הקדושה וטהרה היו אז על מדרגה גבוהה, כמובא בב"ב (דף צא:): אמר רבי יוחנן נהירנא כך הוו מטיילין (פירוש רשב"ם: משחקים) טליא וטליתא (פירוש רשב"ם: נער ונערה) בשוקא כבר שית עשרה וכבר שבע עשרה ולא הוו חטאן, וכ"ש היום שהנשים הולכות בבגדי פריצות וכו' ופעמים בגילוי בשר ממש אצל החתונות וה"מצוה טאנץ" צריך לעשות תיקון גדול כדי שלא יראו האנשים את הנשים.

ד) הבו למתלוצצים ואינו רואה פני הנשים יזכה לרב טוב הצפון צדיקים

ועיקר חוזק החסידות מתחילה ועד סוף אע"פ שמתלוצצים עליו אינו מניח חסידותו וכוונתו לשמים ואינו רואה פני נשים, בפרט בין אנשים אחרים, שכולם רואים הנשים, כגון שהי' בבית החופה, שהנשים שם מלובשות עדים, והכל מסתכלים והוא אינו מסתכל, לפיכך יזכה לרב טוב הצפון, כמו שכתוב אשר צפנת ליראיך, ועינו תשבע מזיו שכינה מלך ביפיו תחזינה עיניך.

לכן טוב לו לאדם כשפוגע באשה הן פנוי' הן נשואה הן ארמית הן ישראלית הן גדולה הן קטנה להעביר פניו מלהסתכל בה שכן מצינו באיוב: "ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה". (ספר חסידים ס"ט).

ה) מצוה הבאה בעבירה מוטב לא לקיימה

וכל מצוה הבאה עבירה על ידה, מוטב שלא יעשה המצוה, כמו מצוה לשמח החתן, ואם יש שם פריצים ויודע שבלא פריצות לא יהי', או אינו יכול להיות בלא הרהור, או אינו יכול להיות שלא לראות בנשים, אל יהי' שם עכ"ל, (ספר חסידים סימן שצ"ג).

ו) לא יתכן לברך שהשמחה במעונו כשיש הרהורים לא

טובים.

המברך שהשמחה במעונו צריך לחקור אם קיימו "וגילו ברעדה" וכו', ואם תרבות אנשים חטאים שם וניבול פה ביניהם

או נשים יושבות בין האנשים שהרהורים שם, לא יתכן לברך שהשמחה במעונו, (ספר חסידים סימן תתש"כ).

(ז) "מעון" הוא מקום שמלאכי השרת אומרים שירה לפני המקום.

טעם שתקנו לומר שהשמחה במעונו ולא במכונו או בזבולו, משום דאמרינן בחגיגה בפרק אין דורשין, שבעה רקיעים הם: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות, ומפרש שם, מעון, שבו כתות של מלאכי השרת אומרות שירה לפני המקום, והשירה היא השמחה לפני המקום, לפיכך אומרים שהשמחה במעונו, (אבודרהם).

(ח) אין לברך שהשמחה במעונו איפה שיש חשש הרהור עבירה.

בקראקא נוהגין שבסעודה שעושין בליל שני מברכין אשר ברא ולא שהשמחה במעונו. והוא תימא, ולא מצאתי שום טעם למנהגם זה אלא, לפי שסעודה זאת קטנה היא ומושיבין האנשים והנשים יחד בחדר אחד. וכתב במנהגים דאין מברכין שהשמחה במעונו היכא דאיכא חששא דהרהור עבירה. ולפי זה ודאי היכא דאין שם אלא אנשים במסיבה צריך לברך שהשמחה במעונו. (ב"ח אה"ע סוף סי' ס"ב). (וראה עוד כנסת הגדולה (סימן ס"ב סעיף כ"ט), הגהות לספר המנהגים, באר היטב (סימן ס"ב סקי"א), קיצור שו"ע (סי' קמ"ט ס"א), יד אהרן (סי' ס"ב סעיף כ"ח) בית שמואל (סי' ס"ב סקי"א) דאין לברך שהשמחה במעונו כשאנשים ונשים יושבים בחדר אחד).

(ט) מי שהיכולת בידו למחות שלא יתערבו אנשים ונשים יחד בשמחות הקולר תלוי בצווארו.

חייבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו משוטטים ומחפשים בגנות ובפרדסים ועל הנהרות שלא יתקבצו שם לאכול ולשתות אנשים ונשים ויבואו לידי עבירה, וכן יזהירו בדבר זה לכל העם שלא יתערבו אנשים ונשים בבתיהם בשמחה וכו' (מחבר או"ח סי' תקכ"ט ס"ד), וחייב זה שייך בכל עת וזמן שיש שמחה כגון באירוסין ונשואין וברית מילה וכדומה, שצריך למחות מי שיכולת בידו שלא יתערבו אנשים ונשים יחד, דהיינו: במקום

אחד, אלא שברגל מצוי הקלקול בכל מקום לכן נקטו לה גבי רגל. (מחבר או"ח סי' תקכ"ט וכף החיים שם סקמ"ח).

א) מדינא מחוייבים לעשות מחיצה בין האנשים לנשים

...איזה רשעים שלחו יד להרוס בעזרת נשים דבר המפטיק בין עזרת נשים לעזרת אנשים שלא תהא סגור לגמרי בקרשים רק בעמודים ויוכלו לראות ולהראות, ועל כן לא ידעת לשום עצות בנפשך כדת מה לעשות אם ללחום כנגדם או טוב השתיקה. חלילה לכם לשתוק על דבר הפריצות שעשו החצופים ההם כי מדינא אנו מחוייבים לעשות הפסק בין עזרת אנשים לעזרת נשים כמו שהי' בבית המקדש עזרת נשים לחד ועזרת אנשים לחד, ובאותן הימים שהי' שמחת בית השואבה עשו שם תיקון גדול כדאיתא במסכת סוכה בפרק החליל (דף נ"א), וילפינן שם מקרא דצריך לעשות תיקון שלא יראו אנשים לנשים מפני שמביא לידי קלות ראש ושאר עבירות, ועיין שם בתויו"ט, והפורצים עוברין ג"כ משום לא תעשו כן לה' אלקיכם. (תוכן דברי שו"ת מהר"ם שיי"ק או"ח סימן ע"ז).

ב) שמחה בלי מחיצה לא ראוי להשתתף בה

אמרו חכמינו זכרונם לברכה בסוכה אצל שמחת בית השואבה נעשה תיקון גדול שעשו שאנשים למטה ונשים למעלה, דלמדו קל וחומר דכתיב וספדה הארץ משפחות משפחות. תרין אמוראין חד אמר זה הספידו של משיח וחד אמר זה הספידו של יצר הרע, מאן דאמר הספדו של משיח, מה אם בשעה שהן אבלים את אמר אנשים בפני עצמן והנשים בפני עצמן, בשעה שהן שמחים לא כל שכן. ומאן דאמר זה הספידו של יצר הרע, ומה אם בשעה שאין יצר הרע קיים, את אמר אנשים בפני עצמן, והנשים בפני עצמן, בשעה שיצר הרע קיים לא כל שכן וכו'. ובפרט כי בעונותינו הרבים כמה נשים בדורות הללו עומדים בבשר הצוואר או החזה מגולות וראיית ערווה אפילו ברשות אחרת אסור (עיין שולחן ערוך אור החיים סימן ע"ה במגן אברהם ובפרי מגדים שם ודו"ק).

לדעתי טוב שלא להתפלל אפילו בראש השנה ויום הכיפורים בצבור מלעמוד במקום כזה אשר הנשים נראות בחצי גופן

למנוע מלידך למקומות כאלו מסתכלים עליו כאלו הוא אינו מן הישוב רחמנא ליצלן, ונשכח לא עלינו כל גדרי הצניעות ואין מוחה בידם בכל כוחו, וכל שכן אלו שמניחים מרצונם בנותיהן שילכו בבגדי הפריצות והשחף המאבדות נפשות בנותיהם, וכל שכן אלו המוסרין בניהם ללמוד אפיקורסות, ומטמאין נפשותיהם בהפקירות ובעזות, ובפגם ברית קודש בשאט נפש חס ושלום, ושופכים זרעם לבטלה בידיים רחמנא ליצלן, ידונו במשפט מר ומרור, ואין שיעור לעונשם רחמנא ליצלן לאחר אריכות ימיהם ושנותיהם.

הפוגמים בברית קודש לא יזכו לראות פני משיח – ונידונים בגיהנם לדורי דורות ומעכב הגאולה

כי הפגם הברית קודש הוא קשה מכל העבירות, שלא יקומו לתחיית המתים, ולא יראו פני השכינה, ויהיו נידונים לדורי דורות, ויהא דיניהם בצואה רותחת, כמובא בזוהר הקדוש (פרשת תרומה דף ק"י ע"ב), וכשיבוא משיח לא יזכו לראות פניו רק אלו העושים תשובה על פגם ברית קיימא קדישא.

ועיקר העקרון הוא זה הפגם, ועל זה ידו כל הדווין, כי זה החטא מרה ולענה וראש, כי זה כל צרתן של ישראל, וכל הגלות תלוי בזה, וזה עיקר עיכוב פעמי הגאולה.

לכן לא יהא זאת עבירה קלה, כי אולי היו רואים אלפי אלפים נשמות שמתגוללים בצער בכל פינה והולכין מדחי לדחי, כמו שזכו לראות זאת זכי הראות כמקובל בפי

והאישה מספרת עם בעלה. אין זה מקום לד'. אם אי אפשר לרומם מחיצה בעזרת נשים ראוי ליסע ממקום ההוא כאשר כתב הרמב"ם (פרק ו' מהלכות דיעות הלכה א' עיין שם).

ואם אי אפשר ליסע משם לא יתפלל בצבור שם כל זמן שלא נעשה תיקון שלא יוכל איש להסתכל בצורה אשה. (תוכן דברי המחנה חיים ח"ו ס"י).

צדיקים הקדושים, ואם היינו רואים זאת לא היה נכנס שום שחוק בפינו לעולם, והיינו בוכים ומבכים ומיללים תמיד על עונותינו, והיינו עוסקים בכל מיני תשובה וסיגופים למרק עונותינו הרבים, רק היצר הרע הרשע סותם העינים ואומר לו לאדם שלום עליך נפשי ושאל בית מנוס לך, אכול ושתה ולא תדאג על מחר מה שיעבור עליך, אזי אוי לו ואוי לנפשו העלובה.

כל עבירה באה לפניו בעצמו ומעיד עליו אתה עשיתני ויצרתני ביום פלוני ופלוני

לכן צריך כל אחד לדעת שאין דבר קטן מן הקטנים ועבירה קלה שבקלות אשר לא נדון עליה האדם, כי אין שום דבר נאבד למעלה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה וכל מעשיך² בספר נכתבין, וכל ציור של עבירה באה לפניו בעצמו ומעיד עליו אתה עשיתני ויצרתני ביום פלוני ופלוני.

למה ברא הקב"ה יסורים גופים ונפשיים

כמובא בזוהר (בראשית דף מ"ג ע"ב), וזה לשונו:

היכלא רביעאה,³ היכלא דא איהו משניא מכלהו, ארבע היכלין לדא, דא לגו מן דא, וכלהו חד היכלא. הכא איהו

(ב) אבות פרק ב' משנה א'.

(ג) [פירוש הסולם - מאמר היכל הרביעי, גבורה:] **היכלא רביעאה: היכלא דא איהו משניא מכלהו, ד' היכלין לדא, דא לגו מן דא וכלהו חד היכלא:** היכל הרביעי, היכל זה הוא משונה מכל ההיכלות, כי ארבעה היכלות בו זה לפניו מזה, וכולם היכל אחד. ומבאר לפנינו שאלו ד' היכלות הם ד' בתי דינים, האחד הפנימי הוא לדיני נפשות, וג' בתי דינים הם שמסביב לו הם לשאר דינים. ומה שהיכל זה הוא גבורה ולא ת"ת, יתבאר להלן.

רוחא דאקרי **זכות**, באתר דא מתהפך זכות דכל בני עלמא.
רוחא דא נטיל כלא.

מניה נפקו⁷ שבעין נהורין, כלהו מנצצין וכלהו בעגולא דלא
מתפשטי כאלין אחרנין, מתדבקן דא בדא ונהירין דא

(ד) **מניה נפקו ע' נהורין כלהו מנצצן וכלהו בעגולא דלא
מתפשטי כאלין אחרנין:** מן הרוח הזה, זכות, יוצאים ע' אורות, כולם
מתנוצצים בבת אחת, וכולם מאירים בבחינת עגולים, כי אינם מתפשטים להאיר
ממעלה למטה כמו אורות האחרים **מתדבקין דא בדא, ונהירין דא בדא,
אחידן דא בדא** האורות מתדבקין זה בזה, ומאירים זה בזה,
ונאחזים זה בזה. **מתדבקן יורה שיש ביניהם השואת הצורה,** כי
דבקות הרוחני אינה אלא השואת הצורה. **ונהורין דא בדא,** יורה
שצריכים זה לזה, שלא יוכלו להאיר זה בלי זה, ואם היה חסר
אחד מהם לא היו יכלו להאיר. **כל זכיינ דעלמא קמי אלין נהורין
קיימין כל זכויות העולם נמצאות לפני אורות הללו.** כלומר לאורם
רואים איך כל חובות העולם מתהפכים לכף זכות.

ביאור הדברים כי אמרו חז"ל לא ה' שמחה לפניו כיום
שנבראו בו שמים וארץ, משמע שכל בריות העולם הם בתכלית
השלמות במדה כזו שלא ה' שמחה לפניו וכו' אמנם אי אפשר
לאדם לקחת חלק בשמחתו ית' הגדולה הזו, אלא לאחר שעשה
תשובה שלימה מאהבה, אבל מטרם זה, לא ישמח כלל בעצמו
ובבריות העולם, אלא להיפך, שמרגיש לפניו עולם מלא צער
ומכאובים, עד שאומר ארץ ניתנה ביד רשע, הן מכאובים גופנים,
הן מכאובים נפשיים, שהם העברות שעושה. וכל זה הגיע לו
מפני שהולך כנגד הטבע של הבריאה, כי לא נברא העולם אלא
בסוד השפעה, דהיינו לעסוק בתורה ומעשים טובים כדי להשפיע
נחת רוח ליוצרו ולא להנאת עצמו, כמו שכתוב כל פעל ה'
למענהו, דהיינו בכדי שהבריות ישפיעו לו נחת רוח. אבל בתחילה
עייר פרא אדם יולד, דהיינו שכל ענינו הוא להנאת עצמו ואין בו
הרצון להשפיע כלל, והוא טוען, כל פעל ה' למעני ולהנאתי,
שהרי רוצה לבלוע העולם ומלואה לטובתו ולתועלתו.

בדא אחידן דא בדא. כל זכיינ דעלמא קמי אלין נהורין קיימי, מכלהו^ה נפקי תרין נהורין שקולין כחדא דקיימי קמייהו תדיר

ולפיכך הטביע הבורא יתברך יסורים קשים ומרים, בענין הקבלה לעצמו הטבוע באדם מעת לידתו, הן מכאובים גופניים והן מכאובים נפשיים, באופן שאם יעסוק בתורה ומצות אפילו להנאת עצמו, מכל מקום על ידי המאור שבה ירגיש הפחיתות והשחיתות הנוראה שיש בטבע הקבלה לעצמו, ואז יתן אל לבו לפרוש את עצמו מטבע הקבלה הזו ויתמסר לגמרי לעבוד רק להשפיע נחת רוח ליוצרו, בשיעור הכתוב כל פעל ה' למענהו. ואז יפקח ה' את עיניו ויראה לפניו עולם מלא מתכלית השלימות שאין בו חסרון כל שהוא, ואז לוקח חלק בשמחתו ית' שבעת בריאת העולם וי"ש חז"ל זכה, הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות. כי בכל מקום שנותן עיניו הוא רואה רק טוב ורק שלימות, ואינו רואה במעשה הקב"ה שום חובות כלל אלא הכל זכיות.

ובענין היסורים הגשמיים והרוחניים שסבל מטרם שעשה תשובה, יש בהם ב' דרכים: א) הוא בחינת כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, כי הוא רואה בעיניו, אשר לולא המכאובים הנוראים ההם, שסבל מכח שהי' משוקע בטבע הקבלה לעצמו, לא הי' זוכה לתשובה מעולם, וא"כ הוא מברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, כי לולא הרעה לא הי' זוכה להטובה. ונמצא שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, כלומר, גורמים להטוב. ב) היא בחינת גם זו לטובה, דהיינו לא לבד שהרעות נעשו גורמים להטובה, אלא שהרעות עצמם נהפכו ונעשו טובות, והיינו ע"י אורות גדולים מאד, שהבורא ית' מאיר בכל אלו הרעות עד שנהפכו ונעשו לטובות, הן היסורים הגופניים, והן היסורים הנפשיים שהם העברות, באופן שהחובות נהפכו וקבלו צורות של זכיות. ואלו האורות המהפכים את החובות לזכיות, הן הע' נהורין שבהיכל הזה שלפנינו, ובשבילם נקרא היכל זה היכל הזכות.

ה) מכלהו נפקי תרין נהורין שקולין כחדא דקיימו קמייהו תדירא, מכללות כל ע' האורות, יוצאים ב' אורות שהם שקולים כאחד, העומדים תמיד לפניו. פירוש, כי נתבאר, שאלו ע' האורות הם מהפכים

לקבל¹ אליו אינון שבעין רברבן ממנן לבר דסחרין כל (הני) (ד"א אינון) ארבע היכלין. שבעין נהורין אליו ותרי נהורין דקיימין קמייהו כלהו פנימאין גו לגו, ורזא דא דכתיב (שה"ש ז, ג) בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים.

לקמי נהורין¹ אליו עאלין כל זכו וכל עובדין דעלמא בתינתא. תרין נהורין אליו אינון סהדי סהדותא, בגין

חובות בני אדם לזכיות כנ"ל בדיבור הסמוך, והנה אז נבחנו החובות והזכיות לב' אורות שקולים זה לזה, כלומר שמעלת החובות חשובה כמו מעלת הזכיות, ואין זו חשובה מזו משהו, והם עומדים ומאירים לפני ע' האורות תמיד, ומעידים עדות לפניהם כמ"ש לפנינו בסמוך.

ו) לקבל אליו, אינון ע' רברבן ממנן לבר דסחרין כל ארבע היכלין, לעומת אלו ע' האורות, יש ע' שרים ממונים, שמהם כל הדינים שבעולם, העומדים בחוץ, ומסבבים כל ארבעה ההיכלות הללו מבחוץ, שבעין נהורין אליו ותריין דקיימא קמייהו כלהו פנימאין גו לגו, אבל ע' האורות וב' האורות העומדים לפניהם הם פנימיים לפני ולפנים (כמ"ש להלן באות ק"ו), ורזא דא דכתיב בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים, בטנך, היינו פנימיות, כמו הבני מעים שהם בפנימיות הגוף. חטים, רומז לחטאים, דהיינו החטאים שנעשו לזכיות בסוד ע"ב נהורין הנ"ל, שהם לפני ולפנים של ד' ההיכלות כנ"ל, וע"כ נאמר עליהם בטנך ערמת חטים. אמנם סוגה מבחוץ בשושנים, הרומזים לדינים, שהם הע' שרים הממונים, שהם פועלים כל הדינים שבעולם. ומה שאומר שהע' שרים הם הלעומת של ע' נהורין, הענין הוא, כי הגם שכל החטאים והעונשים באים מע' שרים, עם כל זה אינם ח"ו ברשות עצמם אלא שהם משמשים להע' נהורין כי תפקידם להכשיר התחתונים שיהיו ראויים לקבל הגילוי הגדול של ע' האורות, ולפיכך נבחנו, שע' שרים הממונים מסבבים ההיכלות והע' נהורין מבחוץ.

ז) לקמי נהורין אליו עאלין כל זכו וכל עובדין דעלמא לאתדנא. לפני ע' האורות האלו באים כל הזכיות וכל מעשי בני העולם למשפט. כלומר

שע' האורות הללו, ה"ס ב"ד של מעלה, הדנים כל בני העולם. תרין נהורין אלין אינון סהדי סהדותא, ב' האורות העומדים לפניהם, הם המעידים עדות של מעשי בני העולם. **בגין דאית שבעה עיני ה' דמשטטי בכל ארעא**, משום שיש שבעה עיני ה' המשוטטות בכל הארץ. עינים פירושו השגחה, ויש שבעה מדות בהשגחתו ית' שהם חג"ת נהי"מ, והם המכונים שבעה עיני ה', כלומר, ז' מיני השגחה המכשירים את בני העולם לקבל העונג והנועם העליון. **כל מה דאתעביד בעלמא אתרשים בהווא עובדא ממש והווא זכותא ממש וקיימי בקיומיהו**, כל מה שנעשה בעולם הן טוב והן רע, נרשם צורתו באותו המעשה ממש ובאותו הזכות ממש ומתקיימים ועומדים לנצח, כלומר, שאין שום דבר נאבד מהעולם הן ממעשים הרעים והן ממעשים הטובים, אלא כל מעשה נרשמת בצורתה בסוד שבעה עיני ה' וגו' וניתן לה בזה קיום נצחי. **ואלין תרין נהורין חמאן בהו ומסתכלן וסהדי קמי אלין ע' נהורין**, ושני אורות האלו רואים ומסתכלים בכל מעשה, ומעידים עדות לפני ע' האורות, שהם חב"ד של מעלה, ואחר שהע' נהורין שומעים עדותם, **אלין ע' גזרי גזרין ודיינין דינין הן לטב והן לביש אלו ע' האורות גוזרים גזרות ודנים דינים הן לטובה והן לרעה**, דהיינו ע"פ עדותם של ב' האורות. פירוש כי בעת השלמות נמצאים ב' האורות הללו שה"ס אור החובות ואור הזכויות, שקולים זה בזה, בסוד שזדונות נעשו לו כזכויות כנ"ל (דף ס"ד ד"ה ביאור) ואז ע' האורות שה"ס ע' סנהדרין של מעלה, דנים לפי עדותם הטובה הזו את כל מעשה לטובה. אבל אם ב' האורות אינם שקולים, אלא אור הזכויות גדול מאור החובות, הנה במדה זו יש חסרון ניכר במעשים הרעים, אשר האדם שעשה אותם, צריך לשוב בתשובה מאהבה עליהם, וזה נבחן שב' האורות מעידים עדות רעה על המעשים שעשה האדם, ואז ע' האורות דנים דינים לרעה, עד שישוב האדם תשובה מאהבה עליהם, ויהפכו לגמרי לזכויות, ויהיו ב' האורות שקולים זה כזה. הרי שהע' נהורין דנים את האדם לפי עדותם של ב' האורות, כלומר אם שקולים או אינם שקולים, ולפי מדת החסרון עד שיהיו שקולים. **והבא איהו**

(דאינון) דאית שבעה עיני הי דמשטטי בכל ארעא, (סייא כן כל) כל מה דאתעביד בעלמא אתרשים בההוא עובדא ממש וההוא זכותא ממש וקיימי בקיומייהו, ואלין תרין נהורין חמאן בהו ומסתכלן וסהדי קמי אלין ע' נהורין, אלין ע' גזרי גזרין ודייני דינין הן לטב הן לביש, והכא איהו אתר דזכותא, עכ"ל.

אתר דזכותא, וכאן בהיכל זה הוא מקום הזכות, כלומר שמה שאומר ודיינין דינין הן לטב והן לביש, אינו מתגלה כאן אלא בהשפע המושפע מע' נהורין המגיע למטה שם ניכר הרע, אבל כאן הוא הזכות בלבד.

מודעה ואזהרה

מאת רבותינו הגאונים והצדיקים

מארי דארעא דישראל ורבנן קשישאי

ובתי הדינים של ספרדים ואשכנזים פרושים וחסידים

מוסר המדות והצניעות הוא יסוד מוסד בחיי העם הישראלי מדור דור ובו היה מתפאר ומתהלל נגד כל הגוים ואומות העולם. וכמה הזהירו חכז"ל על השמירה וההשגחה של תערובת אנשים ונשים בכל מקרה שהוא. גם באסיפות של שמחה וגם להיפך תמיד תקנות גדולות תקנו לבל עבור על גדרי הצניעות ולהשמר מכל דבר רע. אכן בעוה"ר שמענו ראינו כי החל הקהל להקל באיסור חמור זה וביחוד בשמחה של מצוה להתאסף ולסעוד אנשים ונשים בבית אחד ומהפכים את מצות שמחת חתן וכלה לעבירה של הרהור ופרצה במוסר וצניעות רח"ל.

לזאת ראינו לנו לחובה להודיע בשער בת רבים דעת תוה"ק לאפרושי מאיסורי, וכפי מה שכבר נתבאר החומר שבדבר בדברי רבותינו בעלי השו"ע ושאר פוסקים מובהקים זכרונם לברכה, שמוטל חוב קדוש להשגיח בסעודות חתונה וכיוצא בהן שלא יאכלו אנשים ונשים בחדר אחד כי אם האנשים בחדר מיוחד והנשים בחדר מיוחד בין בש"ק ובין בחול.

וישראל קדושים יתאמצו בכל תוקף ועוז להעמיד גדרי הצניעות על תלם ולחזק דת משה ויהודות. ובזכות הרבים זה נזכה לגאולה שלימה ולישועה קרובה במהרה בימינו אמן.

**כעתירת החותמים למען כבוד שמו יתברך
בימי השוכנים דהאי שתא תרפ"ו**

ראב"ד לעדת הספרדים
**בד"צ לכל מקהלות
 אשכנזים**
**בד"צ לעדת אשכנזים
 חסידיים**
**בד"צ לעדת ארם צובא
 נאם יעקב חיים סופר**
 ראב"ד לעדת הבבלים
נאם שלום יוסף אלשיך
 ראב"ד לעדת התימנים

נאם יוסף חיים זאנענפלד
נאם אלי' קלצקין
 גאב"ד לובלין
נאם משה יוסף האפמאן
 ראב"ד דק"ק פאפא
נאם שלמה אליאשוב
 בעהמ"ח "לשם שבו ואחלמה"
נאם זרח ראובן ברווערמאן
חיים שאול דוויק
 זקן המקובלים
דוד פאפו

**מי ראה אלה הגדולים יוצאים לחזק גדר הגדול שמטילים
 חוב קדוש וביהודא ועוד לקרא הננו חוזרים ומיסדים
 ומעוררים לחוב קדוש לקיים בקפידה היותר גדולה ככל הנ"ל
 ולראי ח"ש למען כבוד שמו יתברך
 ובפרט כעת שרבו הפריצות באופן מבהיל ונורא
 ה' יכפר בעד ניסן תשי"י ירושלים עיה"ק ת"ו**

בד"צ ספרדים
מב"ד הראב"ד בנימין לוי ס"ט
נאם הצ' משה עדס ס"ט
נאם עזרא הדאיה
נאם מרדכי מיוחס ראב"ד
נאם רבינו סעדיא בן ונישטי ס"ט

נאם זעליג ראובן בענגיס
 רב ואב"ד לכל מקהלות האשכנזים
 בעיה"ק ירושלים תובב"א
הבד"צ לכל מקהלות האשכנזים :
נאם מנחם בהגריז"ל עפשטיין , ראב"ד
נאם ישראל יצחק הלוי רייזעמאן
נאם דוד הלוי יונגרייז

**העתק מפנקס של עיר וויטקיב
בעת שהי' שם רב אב"ד
הגאון הקדוש בעל הפלאה זצ"ל**

זה לשונו:

**אשר חכמים הגידו והזהירו
שלא להיות אנשים ונשים
בחדר אחד בסעודת נשואין**

וכמה רעה ראינו כי בהקהל אנשים ונשים כאחד
באו כשכור יחוגו וינעו ומידי הרהור לא יצאו
ואשה פגיעתה רעה פן יעלה באחד ומאה להלכד
בזו חס ושלוש מה נאה, ואין שמחה למעלה.

לא כן לנו נא הגברים ועבדו את ד' בשמחה וחדות ד' היא מעוזכם.
ונשים עם בפני עצמן חייבין בשמחה בפני עצמן,
וכדאי הוא לשמוח בשמחת המקום ב"ה

**כל זה חסכמנו כולנו כאיש אחד בלב אחד ושפה אחת
לעשות משמרת למשמרת דת תורתנו הקדושה
ובשמתא מאן דעבר על מילתא דא**

ולחשומע יונעם ויזכה לשמוח בבית הבחירה הבית והבירה
שיבנה במהרה בקרן אורה

הבעה"ח היום יום ב' י"ד שבט תקכ"ז לפ"ק

וויטקיב יצ"ו

הק' פנחס הלוי איש הורוויץ

